Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8166
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

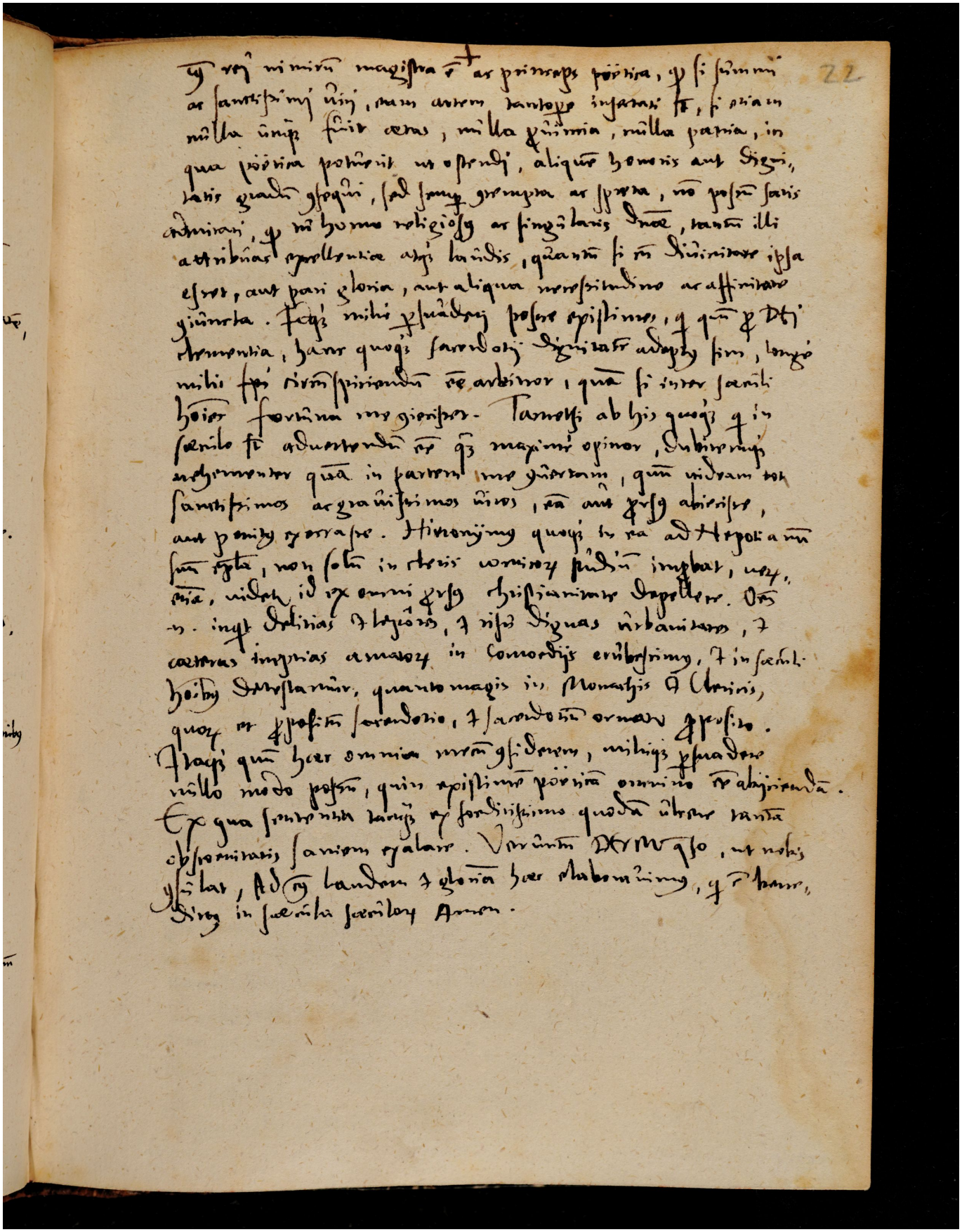

22

q̃ rei mirũ magistra et ar primaqs poẽsis, q̃ si summi
ac sanctissimi viri, nam autem tantoqs infantes fit, si etiam
nulla ũnq̃ fuit aetas, nulla gentium, nulla patria, in
qua poẽsis potuerit ut oprendi, aliquis homeris aut Digi,
tatis gradu gloqui, sed semper grempta ac spreta, nõ possũ satis
admirari, q̃ nõ homo religiosq̃ ac singularis Deae, tantũ illi
attribuas egrellentia atq̃ laudis, quantũ si ea Divinitate ipsa
esset, aut pari gloria, aut aliqua necessitudine ac affinitate
iuncta. Teqs mihi persuadere posse existimo, q̃ quũ q̃ Dei
clementia, hanc quoqs sacerdotij dignitate adeptus sim, longe
mihi tpe rem spirituali re arbitror, qua si inter sancti
hominis fortuna mereretur. Tametsi ab his quoqs q̃ in
saeculo fit adiuvandũ re qs maxime opinor, dubitemus
nequaquam quia in partem mea futura, quũ videam tot
sanctissimos ac gravissimos viros, ea aut q̃rere abiisse,
aut penitus eterrasse. Hieronymus quoqs in ea ad Heliodorum
sua epistola, non solũ in clericis comitem pudicũ imptat, uxo,
ria, videlicet id ex omni q̃rere christianum depellere. Ob
q. inqit delitias et lepores, et nisi dignas urbanitatem, et
caetera impurias amatorum in Comoedijs erubescimus, et in saecul.
hominis detestamur, quanto magis in Monachis et Clericis,
quorum est ex professione sacerdotio, et sacerdotũ ornatu exercere.
Atqs quũ haec omnia mente gestemus, mihiqs persuadere
nullo modo possem, quin existimem poẽsim omnino re abjiciendã.
Ex qua sententia tanqs ex sordidissimo quodã ulcere tanta
obsceniratis sanies egalare. Verũm Deum ipso, ut noli
ymitat, Ad quem laudem et gloria hic habemũ, q̃ et hanc,
Dicq̃ in saecula saeculorũ Amen.